

Motion till riksdagen

1989/90:A240

av Anna Horn af Rantzien m.fl. (mp)

Arbetsmarknad i förändring

Den senaste tiden (1989 – början av 1990) har vi haft en ytterst låg arbetslöshet i Sverige, beroende på bl.a. goda konjunkturer och en brett utbyggd offentlig sektor. Kostnaderna för den offentliga sektorn är i dag så höga att svångremmar och osthylvar kommer till flitig användning. Detta är bra så länge det minskar slöseri och ineffektivitet, men tyvärr drabbas också som vanligt samhällets svaga, som inte kan sätta hårt mot hårt.

Världskonjunkturerna och deras verkan på handel och arbetsmarknad är naturligtvis svåra att förutse och motverka. Vi kan t.ex. fråga oss vilken effekten blir av USA:s planerade nedskärning av sin militära budget och dess återverkning på vapenindustrin. Hur kommer den svenska arbetsmarknaden att påverkas? Detta i och för sig positiva skeende med minskande vapenindustri kan ge oss här i Sverige ökad arbetslöshet.

Ett minskat behov av arbetskraft är i sig något värdefullt eftersom det ger människor möjlighet att välja fritid och sysselsättning utanför den formella sektorns lönearbete. Endast om arbetstillfällena är ojämnt fördelade, uppstår problem. Arbetslösheten måste således mötas med beredskap, men den beredskapen skall inte gälla att man i traditionell anda skapar arbetstillfällen som egentligen är meningslösa och som i värsta fall ökar en redan alltför hög konsumtion. I stället måste medicinen bestå i att arbetstiden minskas för alla. Att en sådan minskning är påkallad torde vara helt klart ur långtidsperspektiv. Den gigantiska ökningen av datorisering och automatisering, som ägt rum de senaste årtiondena, måste rimligtvis avspeglas i att behovet av mänskligt arbete minskas. Detta kan leda till att den verkliga livskvaliteten dramatiskt ökar om situationen förstås riktigt.

Den måste mötas med beredskap. Den beredskap som finns i dag är inte ändamålsenlig.

Vi begär därför att regeringen utarbetar och lägger fram en ändamålsenlig handlingsplan för vilka åtgärder som kan och bör vidtas i dag för att hindra att vi i framtiden möts av oväntad arbetslöshet som skylls på vikande internationella konjunkturer.

Hemställan

På grundval av det i motionen anförda hemställs

1. att riksdagen begär att regeringen utreder vilka förberedelser

som ändamålsenligt kan minska en oväntad arbetslöshet, som orsakas av utanför statens handlingsram liggande förändringar,

2. att riksdagen beslutar att varje ökning av effektivitet som tekniska framsteg ger skall tas ut i form av minskad arbetstid.

Mot. 1989/90
A240

Stockholm den 22 januari 1990

Anna Horn af Rantzien (mp)

Gösta Lyngå (mp)

Carl Frick (mp)

Lars Norberg (mp)